

sobowymi i nadzorem działalności stowarzyszeń wyznaniowych, zakonów, kongregacji zakonnych i fundacji wyznaniowych, sprawy opiniowania wniosków ich o zapomogi i dotacje z funduszy państwowych i innych.

§ 7. Do zakresu działania Samodzielnego Referatu Nadzoru Funduszu Kościelnego należy nadzór nad tym funduszem w myśl art. 10 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom posiadania gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 87).

§ 8. W Wydziale Ogólnym ustanowieni będą inspektorzy nadzoru, do zadania których należy inspekcja administracji wyznaniowej, zakładów i instytucji wyznaniowych oraz obiektów wchodzących w skład funduszu kościelnego w ramach potrzeb wydziałów i samodzielnych referatów urzędu.

§ 9. Budżet Urzędu do Spraw Wyznań wchodzi w ramy budżetu Prezydium Rady Ministrów.

§ 10. Sposób pracy urzędu określi regulamin, o którym mowa w § 2 ust. 3.

906

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 czerwca 1950 r.

o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów uchwala:

W tymczasowej organizacji wewnętrznej wydziałów prezydiów wojewódzkich rad narodowych, ustalonej w § 1 uchwały Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1950 r. Instrukcja Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-70, poz. 814) wprowadza się następujące zmiany:

W pkt. 5 „Wydział Społeczno-Administracyjny” dodaje się:

a) w rubrykach „Oddziały” i „Zakres spraw” nowy punkt 4 o brzmieniu:

„4) Oddział (Samodzielny Referat) Spraw przekazywania nieruchomości na podstawie dekretu z dnia 6 grudnia 1946 r. Przekazywania Mienia Nierolniczego (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 389).”

b) na końcu uwag o brzmieniu:

„Uwaga: Oddziały (Samodzielne Referaty) Przekazywania Mienia Nierolniczego tworzy się tylko w obrębie prezydiów wojewódzkich rad narodowych w: Białymstoku, Gdańsku, Katowicach, Koszalinie, Olsztynie, Opolu, Szczecinie, Wrocławiu i Zielonej Górze. Samodzielne Referaty Przekazywania Mienia Nierolniczego tworzy się w przypadkach, gdy zakres spraw nie wymaga utworzenia Oddziału. O utworzeniu Oddziału lub Samodzielnego Referatu postanawia Prezydium Rządu po wysłuchaniu opinii prezydiów wojewódzkich rad narodowych”.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

907

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 czerwca 1950 r.

w sprawie dodatków do uposażenia dla pracowników zatrudnionych w dziale administracji Państwowego Funduszu Ziemi.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Dla pracowników I i II instancji, zatrudnionych w dziale administracji Państwowego Funduszu Ziemi bezpośrednio przy wymiarze i poborze wpłat na ten Fundusz — z wyłączeniem personelu pomocniczo-technicznego — wprowadza się dodatek do uposażenia, uzasadniony specjalnymi warunkami pracy tych pracowników.

2. Dodatek może być przyznany pracownikom w tych tylko województwach, w których wpływy na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi wyniosły co najmniej 80% planu finansowego.

§ 2. Ogólna suma dodatku, określonego w paragrafie poprzedzającym, nie może przekroczyć 1% rocznych wpływów Państwowego Funduszu Ziemi.

§ 3. 1. Wysokość dodatku zależna jest od stopnia wykonania ustalonego kwartalnego planu wpływów i nie może przekroczyć dla jednego pracownika 50% jego uposażenia zasadniczego.

2. Dodatki ustala się kwartalnie.

§ 4. Szczegółowe zasady ustalenia wysokości dodatku określi Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów.

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

908

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 24 czerwca 1950 r.

w sprawie przygotowań do Narodowego Spisu Powszechnego 1950 r.

W celu stworzenia należytych warunków i podstaw organizacyjnych do przeprowadzenia mającego się odbyć w końcu roku bieżącego Narodowego Spisu Powszechnego, Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego powoła w terminie do dnia 1 lipca 1950 r. Generalnego Komisarza Spisowego, którego zadaniem będzie naczelnie kierownictwo, z zastrzeżeniem właściwości Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego i władz przełożonych, organizacją i przeprowadzeniem spisu w zakresie działania Głównego Urzędu Statystycznego oraz koordynacją współdziałania władz, urzędów i instytucji w sprawach, związanych ze Spisem.

2. Generalny Komisarz Spisowy działa w ramach organizacyjnych Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 2. Prezes Rady Ministrów zarządzi w terminie do dnia 1 lipca 1950 r., ażeby prezydium rad narodowych wszystkich stopni oraz podległe im jednostki organizacyjne traktowały sprawy, związane ze Spisem, jako sprawy podstawowego znaczenia państwowego i zająłaby je zgodnie z otrzymanymi zarządzeniami i instrukcjami Głównego Urzędu Statystycznego (Generalnego Komisarza Spisowego) i innych władz, w pierwszej kolejności.

Zasadnicze zarządzenia i instrukcje Głównego Urzędu Statystycznego (Generalnego Komisarza Spisowego) i innych władz przekazywane będą prezydiom rad narodowych przez Prezydium Rady Ministrów (II Zespół).

§ 3. 1. Zobowiązuje się Główny Urząd Statystyczny (Generalnego Komisarza Spisowego) oraz wojewódzkie i powiatowe komisje planowania gospodarczego jako lokalne organy statystyczne do przeprowadzania aż do dnia Spisu — niezależnie od już dokonanych czynności kontrolnych — stałej i systematycznej kontroli w terenie wykonania i stanu aktualności prac przygotowawczych do Narodowego Spisu Powszechnego 1950 r., w szczególności zaś prac zarządzonych na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1949 r. (Monitor Polski Nr A-55, poz. 745).

2. W przypadku stwierdzenia niewłaściwego lub niezupełnego wykonania prac, określonych w ust. 1, władza, której organ kontrolny dokonał stwierdzenia, wyda zarządzenie bezwzględnie usunięcia braków z jednoczesnym złożeniem wniosku Prezydium Rady Ministrów o pociągnięcie winnych do odpowiedzialności.

3. Sposób przeprowadzenia kontroli oraz wskazówki co do sposobu usuwania stwierdzonych braków określa instrukcje Głównego Urzędu Statystycznego (Generalnego Komisarza Spisowego) zatwierdzone przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 4. 1. Postanowienia § 3 co do zobowiązania G. U. S. oraz wojewódzkich i powiatowych komisji planowania gospodarczego do przeprowadzenia kontroli i usunięcia braków prac przygotowawczych do Spisu mają analogiczne zastosowanie do prac uporządkowania i uzupełnienia numeracji budynków (nieruchomości), zarządzonych okólnikiem Nr 3 Ministra Administracji Publicznej z dnia 13 stycznia 1950 r. L. APIV/6/13086 (Dz. Urz. Min. Adm. Publ. Nr 2, poz. 12), a następnie rozporządzeniem tego Ministra z dnia 31 stycznia 1950 r. w sprawie numeracji nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 28).

2. Po dokonaniu uporządkowania i uzupełnienia numeracji budynków (nieruchomości) zgodnie z podanym